

C++ - funkcje zaprzyjaźnione

Dostęp do składowych prywatnych

- W języku C++ jednostką chronioną przed niepowołanym dostępem jest klasa a nie obiekt. Oznacza to, że funkcja składowa danej klasy może używać wszystkich składowych prywatnych dowolnego obiektu tej samej klasy
- Do składowych prywatnych jakiegoś obiektu nie ma dostępu funkcja innej klasy, ani jakakolwiek funkcja niezależna.
- Deklaracja zaprzyjaźnienia pozwala zadeklarować w danej klasie funkcje, które mogą wykorzystywać jej składowe prywatne – dane i funkcje.

Funkcja zewnętrzna zaprzyjaźniona z klasą

- Funkcji niezależnej zostają udostępnione składniki prywatne klasy A, np.:

```
class A
{
    ...
    //deklaracja zaprzyjaźnienia z funkcją niezależną fun
    friend    typ fun(argumenty);
    ...
};
// definicja niezależnej funkcji zaprzyjaźnionej
```

- **Zwykle funkcja zaprzyjaźniona ma argument lub zwraca wartość typu A, co uzasadnia deklarację zaprzyjaźnienia.**

Zadanie 1

- **Zdefiniować klasę macierz2x2:**
 - o polu prywatnym będącym tablicą 2 x 2
 - z konstruktorem, którego argumentem ma być tablica 2 x 2
- **Napisać niezależną funkcję det, obliczającą wyznacznik macierzy 2 x 2 (obiektu klasy macierz2x2)**

•

```
//klasa macierz2x2
//z niezależna funkcja zaprzyjaźniona det
class macierz2x2
{
    float a[2][2];
public:
    macierz2x2(float b[2][2]);
    friend float det(macierz2x2); //deklaracja
                                   //zaprzyjaźnienia
};
macierz2x2::macierz2x2(float b[2][2])
{ for (int i=0;i<2;i++) for (int j=0;j<2;j++) a[i][j]=b[i][j]; }
float det(macierz2x2 c) //funkcja zaprzyjaźniona
{ return c.a[0][0]*c.a[1][1]-c.a[0][1]*c.a[1][0]; }
main()
{
    float q[][2]={{1,2},{4,5}};
    macierz2x2 m(q);
    float d=det(m);
    if (d)
        cout<<"\nMacierz nieosobliwa ";
    else
        cout<<"\nMacierz osobliwa";
    cout<<"det (m) ="<<d;
}
```

Zadanie 2

- Zdefiniować klasę *student* posiadającą:
 - pola prywatne: *nazwisko*, *ile_ocen*, *oceny* (tablica ocen tworzona dynamicznie)
 - konstruktor o dwóch argumentach domniemanych, który ma ponadto utworzyć tablicę dynamiczną *oceny* i zainicjalizować pola tej tablicy zerami
 - konstruktor o trzech argumentach wejściowych, który ma utworzyć tablicę dynamiczną *oceny* i zainicjalizować odpowiednie pola wartościami argumentów
 - destruktor zwalnający pamięć przydzieloną na tablicę ocen
 - funkcję wyświetlającą nazwisko i listę ocen danego obiektu *student*
 - napisać niezależną funkcję obliczającą średnią ocen dla obiektu klasy *student*

```
class student {
    char nazwisko[80];
    int ile_ocen;
    float *oceny; //tablica ocen tworzona dynamicznie
public:
    friend float srednia(student &);
    student(char *napis="", int ile=0);
    student(char *,float [],int);
    ~student(){delete oceny;}
    void wyswietl();
}; //koniec klasy
```

Konstruktory klasy

```
student::student(char *napis, int ile) //tu bez przypisania
{
    strcpy(nazwisko,napis);
    ile_ocen=ile;
    oceny=new float[ile_ocen];
    for (int i=0;i<ile_ocen;i++) *(oceny+i)=0;
}
student::student(char *napis,float t[],int ile)
{
    ile_ocen=ile;
    oceny=new float[ile_ocen];
    strcpy(nazwisko,napis);
    for (int i=0;i<ile_ocen;i++) *(oceny+i)=t[i];
}
```

Przykład 2 – inne metody klasy

```
void student::wyswietl()
{
    cout<<"\nStudent: "<<nazwisko<<", oceny: ";
    if (ile_ocen)
        for(int i=0;i<ile_ocen;i++) cout<<*(oceny+i)<<" ";
    else cout<<"brak danych ";
}

float srednia(student &s)
{
    float suma=0;
    if (s.ile_ocen)
    {
        for(int i=0;i<s.ile_ocen;i++) suma+=*(s.oceny+i);
        suma/=s.ile_ocen;
    }
    return suma;
}

void main()
{
    float a[]={3,4.5,3.5},b[]={2,3,4};
    student s1;
    student s2("Kowalski Jan", a, sizeof(a)/sizeof(a[0]));
    student s3("Nowak Anna",b,3);
    s1.wyswietl(); cout<<" srednia: "<<srednia(s1);
    s2.wyswietl(); cout<<" srednia: "<<srednia(s2);
    s3.wyswietl();cout<<" srednia: "<<srednia(s3);
    s1=s2;
    s1.wyswietl();
}
```

Funkcja klasy zaprzyjaźniona z funkcją innej klasy

- Funkcji składowej klasy B zostają udostępnione składowe prywatne klasy A, np.:

```
class B; //musi się pojawić jeżeli definicja klasy B
        //nie jest umieszczona wcześniej

class A
{
    ...
    //deklaracja zaprzyjaźnienia z funkcją klasy B
    friend typ B::fun(argumenty);
};

class B
{
    //ciało klasy B
}
```

Funkcja klasy zaprzyjaźniona z funkcją innej klasy

- Zwykle taka deklaracja zaprzyjaźnienia spowodowana jest tym, że funkcja składowa fun ma argument lub rezultat typu A
- Aby przetłumaczyć jej deklarację (wewnątrz deklaracji A) kompilator musi wiedzieć, że A jest klasą
- Natomiast aby przetłumaczyć definicję fun, kompilator musi dysponować kompletną deklaracją A.

Zaprzyjaźnienie całej klasy

- Zamiast deklarować zaprzyjaźnienie kolejno dla wszystkich funkcji składowych B, używa się w deklaracji klasy A globalnej deklaracji zaprzyjaźnienia:

```
class B; // musi się pojawić jeżeli definicja klasy B
        // nie jest umieszczona wcześniej
class A
{
    ...
    //deklaracja zaprzyjaźnienia z wszystkimi funkcjami klasy B
    friend class B;
};
class B
{
    //ciało klasy B
}
```

Przykład 3

- **Opracować dwie klasy:**
 - **wekt** umożliwiającą obsługę wektorów o N składowych (początkowo przyjąć $N=3$).
Konstruktor opracować tak, aby istniała możliwość deklarowania wektora z jednoczesnym podaniem wartości wszystkich trzech składowych albo inicjalizacja samymi zerami. Dodać funkcję wyświetlającą składowe wektora w postaci $\langle x_1, x_2, \dots, x_n \rangle$.
 - **macierz** do reprezentowania macierzy $N \times N$.
Argumentem konstruktora ma być tablica $N \times N$ zawierająca wartości do inicjalizacji macierzy.
 - W klasie **wekt** zdefiniować funkcję *iloczyn* (zaprzyjażnioną z klasą **macierz**) obliczającą wektor równy iloczynowi macierzy przez wektor oraz program testowy.

Klasa macierz

```
// klasa wekt z funkcja zaprzyjazniona
// z klasa macierz:
const int N=3;
class wekt; //niezbędna do kompilacji klasy macierz
class macierz
{ float a[N][N];
public:
    macierz(float b[N][N]);
    wekt iloczyn(const wekt &v); // f. zaprzyjazniona
};
class wekt
{ float x[N];
public:
    wekt(float c[N]);
    wekt();
    void wyswietl();
    // deklaracja zaprzyjaznienia:
    friend wekt macierz::iloczyn(const wekt &v);
    //friend class macierz; //zaprzyjaznienie
    //z wszystkimi funkcjami klasy macierz
};
void wekt::wyswietl()
{
    cout<<"<";
    for (int i=0;i<N;i++) cout<<x[i]<<" ";
    cout<<">\n";
}
```

```
wekt::wekt()
{ for (int i=0;i<N;i++) x[i]=0; }
wekt::wekt(float c[N])
{ for (int i=0;i<N;i++) x[i]=c[i]; }
macierz::macierz(float b[N][N])
{ for (int i=0;i<N;i++)
    for (int j=0;j<N;j++) a[i][j]=b[i][j]; }
```

Definicja funkcji z klasy wektor zaprzyjaźnionej z klasą macierz

```
wekt macierz::iloczyn(const wekt &v)
{ wekt w;
  float p=0;
  for (int i=0;i<N;i++)
  { p=0;
    for (int j=0;j<N;j++) p+=a[i][j]*v.x[j];
    w.x[i]=p;
  }
  return w;
}
void main()
{ float w[]={1,1,1},w1[]={0,0,0};
  wekt v1,v=wekt(w);
  cout<<"v=";v.wyswietl();
  float q[][N]={{1,2,3},{4,5,6},{7,8,9}};
  macierz m(q);
  v1=m.iloczyn(v); cout<<"m.v=";v1.wyswietl();
  v=wekt(w1);
  v1=m.iloczyn(v); cout<<"m.v=";v1.wyswietl();
  //v1=v.iloczyn(m); blad!!!
}
```

Przykład 3 – funkcja niezależna

- Można zdefiniować funkcję niezależną postaci:

```
wekt iloczyn(const wekt &a, const macierz &b);
```

- Taka funkcja musi być wówczas zaprzyjaźniona zarówno z klasą wekt jak i klasą macierz

Przykład 4 – wersja na wskaźnikach

```
class wekt;
class macierz
{ float *a;
```

```
public:
    const static int N;
    macierz(float *b);
    ~macierz(){ delete [ ] a;}
    wekt iloczyn(const wekt &v); //f. zaprzyjazona
};
class wekt //deklaracja klasy
{ float *x;
public:
    const static int N;
    wekt(float *c);
    wekt();
    ~wekt() { delete [ ] x; }
    void wyswietl();
    friend wekt macierz::iloczyn(const wekt &v); //friend
};
void wekt::wyswietl()
{ cout<<"<";
  for (int i=0;i<N;i++) cout<< *(x+i) <<" ";
  cout<<">\n"; }
wekt::wekt()
{ x=new float[N]; for (int i=0;i<N;i++) *(x+i)=0; }
wekt::wekt(float *c)
{ x=new float[N]; for (int i=0;i<N;i++) *(x+i)=*(c+i); }
macierz::macierz(float *b)
{ a=new float[N*N];
  for (int i=0;i<N*N;i++) *(a+i)=*(b+i); }
wekt macierz::iloczyn(const wekt &v)
{ wekt w;
  float p=0;
  for (int i=0;i<N;i++)
  { p=0;
    for (int j=0;j<N;j++) p+=*(a+N*i+j)*(*(v.x+j);
    *(w.x+i)=p;
  }
  return w;
}
const int wekt::N=4;
const int macierz::N=4;

void main()
{ int ile=wekt::N; int ile2=pow(ile,2); float *w,*w1;
  w=new float[ile]; w1=new float[ile];
  for (int i=0;i<ile;i++) *(w+i)=1; //wektor pomocniczy 1
  for (i=0;i<ile;i++) *(w1+i)=0; //wektor pomocniczy 2
  wekt v1,v=wekt(w); //deklaracja i inicjalizacja obiektu
  cout<<"v=";v.wyswietl();
  float *q; q=new float[ile2];
```



```
    for (i=0;i<ile2;i++) *(q+i)=i+1; //macierz pomocnicza
    macierz m(q); v1=m.iloczyn(v);
    cout<<"m.v=";v1.wyswietl();
    v=wekt(w1);
    v1=m.iloczyn(v);
    cout<<"m.v=";v1.wyswietl();
    delete []q,[]w,[]w1;
}
```